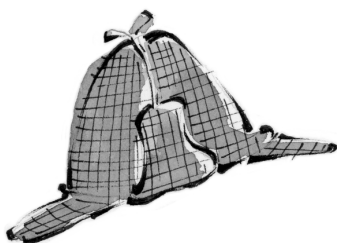

Inhoud

1	Een vervelend ongeluk	5
2	Een slim plan	11
3	Een vreselijke ontdekking	18
4	Beschuldigd	24
5	Waar moet je beginnen?	32
6	Ook nog ruzie met Iris	39
7	Toch een mogelijkheid?	44
8	Ik heb het niet gedaan!	51
9	Een geheimzinnige insluiper	58
10	Hoe vind je bewijzen?	64
11	De dactyloscoop	71
12	Genoeg bewijs?	77

1 Een vervelend ongeluk

‘Hè toe, meester’, klinkt het smekend uit de klas. ‘Nog een lied.’

‘Nee’, zegt meester Visser, terwijl hij zijn gitaar in de beugel naast het elektronische orgel hangt. ‘We hebben meer dan genoeg gezongen.’

Helemaal mee eens, denkt Koos. Veel meer dan genoeg.

Zingen vindt hij wel zo ongeveer het meest nutteloze dat ze leren op school. Hopelijk gaan ze nu iets zinvol doen.

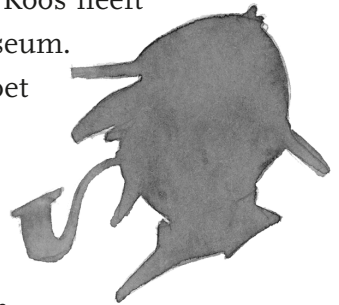
Op zijn hoofd heeft hij twee petten. Een met de klep naar voren en een met de klep naar achteren om op de beroemde speurder Sherlock Holmes te lijken. Hij duwt de voorste pet, die hij bijna tot aan zijn neus heeft laten zakken, omhoog. Sherlock Holmes hield ook niet van muziek. Hij had alleen een valse viool om geluiden te maken waar hij bij kon nadenken. Koos heeft ook een valse viool in zijn Sherlock Holmes-museum.

Die gebruikt hij weleens als hij diep na moet denken. Maar zingen? Dat is nergens goed voor.

Dat hij op school leert rekenen, dat snapt hij wel. Een detective moet uit kunnen rekenen wat het kost om hem in te huren. En taal? Prima.

Detectives moeten geheime boodschappen

kunnen lezen en begrijpen. Maar zingen, daar heb je helemaal niks aan. Heb je ooit een detective zien zingen? Die wordt toch meteen door niemand meer serieus genomen.

‘We hebben nu geschiedenis’, zegt meester. ‘Ik wilde maar eens verder met het verhaal over de Noormannen.’

‘O, ja’, roepen een paar kinderen. Op slag zijn de liedjes vergeten. Meester legt zijn vinger op zijn lippen. Meteen wordt het stil in de klas. Koos schuift zijn pet omhoog. Hij weet misschien wel meer van de Noormannen dan meester, maar zo mooi vertellen als meester kan hij niet.

Meester Visser wil net met zijn verhaal beginnen, als er op de deur geklopt wordt. In het raam naast de deur ziet Koos dat het meester De Vries is, de directeur. Meester Visser wenkt en het schoolhoofd stapt binnen. Koos ziet dat hij een grote kaart in zijn hand houdt. Zo’n kaart die je krijgt als je op je verjaardag de klassen rond mag om te trakteren.

Meester De Vries komt voor de klas staan. ‘Vindt u het goed dat ik even wat tegen de klas zeg?’

‘Natuurlijk’, antwoordt meester.

‘We zouden net over de Noormannen horen’, zegt Erik.

‘Die Noormannen moeten nog maar even op zee wachten’, zegt meester. ‘Ik heb eerst iets te vertellen en dat is niet zo mooi.’

Hij kijkt zo ernstig dat het meteen heel stil wordt in de klas. Koos gaat rechtop zitten. Misschien is het iets waar een zaak voor hem inzit. Hij heeft wel vaker dingen geregeld op school.

‘Gistermiddag, toen jullie al naar huis waren, heeft onze school-schoonmaker meneer Van der Wal de ramen van de school gewassen.’ Hij wijst naar de kozijnen. ‘Dat zijn er heel erg veel. Jullie begrijpen ook wel dat je een trap nodig hebt om de bovenste ramen schoon te kunnen krijgen. Meneer Van der Wal heeft ook zo’n ladder gebruikt. Maar daarbij is iets misgegaan. Hij is van de ladder gevallen, precies op een van die betonnen

blokken waar je op kunt zitten in de pauzes. Daarbij heeft hij maar liefst vier ribben gekneusd.'

Een paar kinderen reageren geschrokken.

'Gekneusde ribben, dat doet heel erg zeer', zegt Marije. 'Dat heeft mijn vader gehad. Als je er alleen maar naar wees, begon hij al te kreunen.'

'Dat klopt helemaal, Marije', knikt meester De Vries. 'Meneer Van der Wal heeft echt heel veel last van zijn val. Daarom heb ik een mooie kaart meegenomen. Ik wil graag dat jullie allemaal je naam erop zetten en iets aardigs erbij schrijven. Vanmiddag ga ik naar hem toe om hem de kaarten van alle klassen en een mooie bos bloemen te brengen.'

'Wat een goed idee', zegt meester Visser. 'Dat gaan we zo meteen doen.'

'En dan heb ik nog iets', zegt meester De Vries. 'Jullie begrijpen ook dat ik niet zomaar even een andere schoonmaker heb. Mijn vrouw gaat vanavond met een paar vriendinnen en een paar ouders de toiletten schoonmaken. Maar ook jullie kunnen allemaal een handje meehelpen. Kijk vandaag even goed om je heen. Als je wat rommel ziet liggen, ruim het dan even op. En ik zoek een paar vrijwilligers die na schooltijd een uurtje willen helpen. Er moet worden afgewassen en de prullenbakken moeten leeggegooid worden, dat soort klusjes.'

Meteen steekt Iris haar vinger op. 'Ik wil wel.'

'Mooi, Iris.'

'Ik ook wel', zegt Mindy.

'Krijgen die helpers een Snickers of een Mars, of zo?' vraagt Erik.

'Ik zei dat het vrijwillig was', zegt meester met een glimlach.

‘Kom Koos’, zegt Iris. ‘We hebben samen ons detectivebureau. Doe je ook mee?’

Koos wil bijna zeggen dat een detective wel wat anders te doen heeft dan prullenbakken leeggooien. En als een detective een keer een prullenbak leeggooit, is het om er aanwijzingen in te zoeken, dat is heel wat anders dan gewoon leeggooien. Maar hij besluit om toch maar zijn mond te houden.

‘Ja, jij kunt ook best eens wat doen’, zegt Mindy een beetje snauwerig. ‘Wij meiden geven ons meteen op. Jongens kunnen ook best een handje helpen.’

‘Oké, oké’, zegt Koos. Hij zucht. Iris weer, zij wil altijd iedereen maar helpen en dan ook nog voor niets! Daar is hij mooi klaar mee. Zo werkt dat niet bij detectivebureaus.

‘Wat kunnen we doen, meester?’ vraagt Iris later die middag, als de meeste kinderen al naar huis zijn.

Ze staan met een groepje leerlingen in de boekenhoek in de hal van de school. Koos staat er ook bij. Hij trekt zijn mondhoeken omhoog zodat het lijkt of hij lacht. Maar vanbinnen voelt hij alleen maar tegenzin. Meester De Vries gaat er eens goed voor staan. ‘De prullenbakken moeten leeggegooid worden en er moeten nieuwe plastic binnenzakken in gedaan worden.’

Koos haalt zijn neus op. Die vieze prullenbakken, daar heeft hij echt geen zin in. Er zijn gelukkig genoeg anderen die hun hand opsteken.

‘In de hoek staan een paar prikstokken’, wijst meester. ‘Alle rommel moet van het schoolplein. Je neemt een vuilniszak mee naar buiten en speurt het plein en de struiken af naar afval. Het meeste kun je wel met de prikstok oppakken. De rest moet je

gewoon even pakken. Na afloop wel goed je handen wassen.’
Koos huivert. Hij houdt niet van werk waarna je je handen moet wassen. Gelukkig zijn er alweer genoeg kinderen die het plein wel schoon willen maken.

‘In de keuken staat een flinke afwas’, gaat meester verder.

‘Dat wil ik wel doen’, zegt Iris meteen.

‘Ik help wel mee’, stelt Mindy voor.

‘Ik ook!’ roept Koos. Hij vindt Mindy niet zo aardig, en hij houdt al helemaal niet van afwassen, maar die meiden kunnen waarschijnlijk goed afwassen en dan hoeft hij niet zoveel te doen.

‘Mooi zo’, prijst meester. ‘Als jullie de afwas gedaan hebben, ruim dan de keuken een beetje op. Kopjes en glazen netjes in de kasten, aanrecht schoon. Misschien de vloer en de kastjes even afnemen. Jullie weten wel wat ik bedoel.’

Iris steekt haar duim op. Koos huivert. Kastjes en vloeren afnemen. Dat klinkt niet fijn.

‘Kom’, zegt Iris. ‘We beginnen meteen.’ Met z’n drieën lopen ze naar de keuken.

‘Kun jij eigenlijk wel afwassen?’ vraagt Mindy. Koos proeft de minachting in haar stem.

‘Beter dan jij waarschijnlijk’, zegt Koos meteen. Hij hoort dat zijn stem onvriendelijker klinkt dan hij van plan was. Met Mindy moet je oppassen.

Mindy houdt met haar hand Iris tegen. ‘Laat eens zien dan.’

Iris blijft staan met een schuin lachje. ‘Hij kan het best hoor.’

Koos kijkt de keuken rond. Er staat inderdaad een flinke afwas op het aanrecht. Onder het aanrecht ziet Koos een wasteiltje en een flesje afwasmiddel dat bijna leeg is. Hij pakt het teiltje en zet het in de wasbak onder de kraan. Dan pakt hij de Dreft en houdt

het flesje op de kop. Hij knijpt er flink in en een groene sliert spettert op de bodem van de teil.

‘Veel te veel, sukkel’, roept Mindy. ‘Daar kun je wel tien afwassen mee doen.’

Het flesje sputtert als de laatste druppels eruit komen.

‘Dan wordt het tenminste goed schoon’, bromt Koos beledigd.

Hij voelt dat hij rood wordt en dat zijn hart sneller gaat slaan.

Lees alle delen in de serie Detectivebureau Iris & Ko!

- Deel 1: *De ontmaskering van de fietsvernieler.*
- Deel 2: *De supergeheime gemenemeydenclub.*
- Deel 3: *Rovers op de rommelmarkt.*
- Deel 4: *De zenuwslopende zwemvierdaagse.*
- Deel 5: *Het donkere dierenbeulenbos.*
- Deel 6: *De schat van sterke Tjerk.*
- Deel 7: *De ongelooflijke ontsnapping van tengere Tinus.*
- Deel 8: *Amateurspion in een heteluchtballon.*
- Deel 9: *De brutale bruilofsboeven.*
- Deel 10: *De raadselachtige kluis in het oude jachthuis.*
- Deel 11: *De mysterieuze postzegelpuzzel.*
- Deel 12: *Het raadsel van het Chinese doosje.*
- Deel 13: *De ontdekking van de verborgen oorlogsbrief.*
- Deel 14: *De superslimme dommedievenval.*
- Deel 15: *De ontdekking van de onbegrijpelijke kasteelcode.*